

omtalt her i Aar, har Udvalget jo haft en aldeles afgørende Indflydelse, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt der i indeværende Aar skulde være Bygekspert; dør har Kornudvalget haft den afgørende Indflydelse, idet det har udtalt sig om denne Sag og givet sit Responsum flere Gange, og dette er blevet fulgt. Jeg vil antage, at det i øvrigt flere Gange har været Tilfældet, at Udtalelser fra Udvalget har haft afgørende Betydning, men kan det præciseres, hvilken Indflydelse det skal have, tror jeg, man bør følge det ærede Medlems Ønske i saa Henseende. Altsaa jeg vil haabe, at der i Loven maa blive indført overalt, hvor det hidtil har staaet, at Ministeren maa handle efter Samraad med et raadgivende sagkyndigt Udvalg og i alle større Landsdispositioner med Tilslutning fra Finansudvalget.

Naar man ser paa denne Kornlov, forekommer det mig, at man har en Forpligtelse til at undersøge, ud fra hvilken Tankegang, hvilken Grundstemning den er blevet til, thi det er jo meget rigtigt, hvad den højtærede Landbrugsminister siger, at selv om alle Rammerne, alt det, som betegner Statens Indgriben, alt det, som er det stramme i hele denne Ordning, er det samme som i tidligere Ordninger, saa kan Indholdet være forskelligt. Tallene betyder meget; deri har den højtærede Landbrugsminister fuldkommen Ret, og derfor forekommer det mig, at det vil være rigtigt at gøre sig klart, hvad det er for en Grundstemning, ud fra hvilken dette Kornlovsforslag er skrevet. Og min Opfattelse er, at det er skrevet ud fra en dyb Pessimisme, en dyb Pessimisme med Hensyn til Landbrugsproduktionens Fremtidskaar her i Landet, en dyb Pessimisme navnlig med Hensyn til Landbrugets Forædlingsindustri. Hvis den ikke var skrevet ud fra en saadan dyb Pessimisme med Hensyn til Forædlingsindustriens Vilkaar og navnlig med Hensyn til Vilkaarene for Flæskeindustrien, Svineproduktionen her i Landet, kunde den ikke bygge saa væsentlig paa Udførsel af Korn, Raastoffet, baade Rug og Hvede, og paa Vaarkornet og slet ikke bekymre sig om Indførsel af Foderstoffer udefra. Det er jo heller ikke ubekendt, at mange Landbrugere — og den højtærede Landbrugsminister staa jo ikke disse fjernt — ser med Betænkelighed paa, hvorledes Landbrugets Forædlingsindustri er stillet under de Forhold, som hersker i Verden, hvor Korntilførselen paa Grund af vore fortvilede Valutaforhold er saa uhyre kostbar, og hvor de Priser, som opnaas for vore forædlede Produkter i Landene Vest paa, selv

om Valutaforholdene dør er til øjeblikkelig Gunst for de solgte Vares Priser, staa i et saadant Forhold til Priserne paa andre Varer, at man maa stille sig tvivlende med Hensyn til disse Forholds videre Udvikling. Men det forekommer mig dog, at en Kornlov, som saa aabenbart tenderer henimod at anbefale rent Kornsalg, at begrænse Forædlingsindustrien, burde være underbygget af nøjagtige Oplysninger om, hvorledes man ser paa hele dette Spørgsmaal. Landbrugsministeren forklarer flere Gange, at Eksporten af Byg, Eksporten af Rug og Hvede skal tjene til at forbedre vor Valuta, idet Salget i Udlandet skal bringe os et Overskud i Penge. Det forekommer mig, at selv om Betragtningen jo er rigtig, at Salget bringer Penge hjem, saa burde denne Tendens være understøttet af en Undersøgelse af, om der bringes flere Penge, bedre og mere Valuta hjem igennem et direkte Salg af Kornet end igennem Salg af de forædlede Produkter, thi de forædlede Produkter betyder jo Arbejde her i Landet, og at sælge Raastoffet ud af Landet betyder, at man formindsker Arbejds muligheden her i Landet. Det kan være, at det nationaløkonomisk er nødvendigt, men at det er farligt, det siger sig selv, og Nødvendigheden burde være belyst. Mærkelig lidt eller slet ikke har Landbrugsministeren opholdt sig ved hele dette Forhold, men det hænger maaske sammen med, at det ikke heller har været Landbrugsministerens Ønske at lade sin Pessimisme træde frem for Offentligheden. Naar man læser Ordene, gør de aldeles ikke noget pessimistisk Indtryk, og Landbrugsministeren, hvis Tale jeg ikke har læst, men af hvis Tale jeg har set et meget sympatisk Referat i hans Yndlingsorgan, „Landmandstidende“, gør heller ikke Indtryk af Pessimisme. Jeg har Indtryk af, at denne dybe Pessimisme maskeres af en udvortes Munterhed, af et Smil, men denne Munterhed synes jeg er noget stivnet. Derfor vilde jeg gerne have belyst, ud fra hvilke Synspunkter det er, at Landbrugsministeren i dette Kornlovsforslag for første Gang, idet han mener, at vi skal afvikle, tenderer hen imod, at Kornsalget er at foretrække for Forædlingsindustrien og Salg af dennes Produkter.

Efter at have beskæftiget mig med Tendensen i Kornlovsforslaget, om hvis Berettigelse jeg altsaa maa bede om nærmere Begrundelse enten her eller ved Undersøgelse i Udvalget, vilde jeg gerne sige nogle Ord om dets System. Den højtærede Landbrugsminister sætter først i dette System, at Landbruget skal have Erstatningspris,